

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Protrope.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

dignitas; aut morbo, aut vetustate. Auth. ad Heren. lib. 4.

Protopo.

Adhortatio ad aliquam rem est, & palinlogia, Virg. Nunc, nunc insurgite ramis hortor vos focij. Cic. in Verrem 3. actionis libro, vos quod ad vestram famam, senatusque consulta pertinet iudices, prospicite, atque consulite, &c.

prurper gassa.

Vel parasecve, pramunitio. Qua ante vitium, ut confirmet id quod subiecturi sumus. Ut si testem producurum sumus, ante est, ut ei fidem habendam esse doceamus. Quare est velut generalis locus, & tractatus communis. Cicero pro Milone, ante pramunit licere hominem occidere, & tum subito occisum P. Clodium iure, & sine invidia: cum ita dicit, negant intueri lucem esse fas ei, qui a se esse hominem occisum fateatur. In qua tandem civitate hoc homines stultissimi disputant?

Pyasma.

Quæsitum. Hoc genus à superiore erotemate co differt, quod ad interrogatum vna voce tantum responderi potest, vel a negante, vel à consentiente: quæsitio autem occurri non nisi pluribus potest, hoc modo, si dicas, qua igitur ratione bellum geremus? quæ auxilia nobis parata erunt? quis erit, qui subuenire volet, cum tā acerbe socios tractauerimus? Alexander Rhetor. cum Aquila sentiens definit, τὸς δὲ θεῶν ἰκῆς ἀπαρτῆσαι θεῶν, & δια πλείονα.

Ratiocinatio in Apophasi.

Sarcasmos.

Hæc figura quibusdam videtur eadem, quæ chleuasmos, sed à perfectissimis propria significatione descripta est. Peculiariter enim foediora ea significamus, non tamen sine diecitate concinna. Ut apud Vag.

Nonimus. Et quis te, tranquerfauentibus hircis.

Apud Ciceronem, Sexte noster bona venis, quoniam dialecticus est, & hoc quidem liguris. Et pro Cælio, quod facerem vehementius, nisi mihi intercederent inimicitia cum istius mulieris viro, fratrem volui dicere, semper hic erro.

Schests.

Proxima figura est anhypophoræ, qua aduersariorum affectum quemlibet singimus cui respondeamus. Ut in illo.

Indignum est Italos Troiam succendere flammis

Nascentem, in patria Turnum consistere terra.

Quid face Troianis arva vim ferre Latinis? Non hæc ita Iuno proposuit, quasi manifeste Venus indignum esse dixisset, sed quasi indignum esse Veneri fingeret, vel suspicaretur. Hæc latine dicitur affectio.

Solutum.

(Sic enim voco, quod ἀνύλητοι Græci vocant) sit ita, ut demptis coniunctionibus, & propositionibus, quibus verba, & nomina connectuntur, singularim vnumquodque enuntiemus. Cuius frequentissimum exemplum est per totas orationes M. Tullij; sed vel hoc vni ad exemplum sufficit. Exspecto vim edicti, seueritatem pratoris: faueo aratori, cupio otupli damnari Apronium. In his animaduertimus nullam, neque disunctionem, neque propositionem interpositam. Facit autem figura hæc ad celebritatem, & ad vim doloris aliquam significandam: qua plerumque cum commou sumus, hoc modo incidere solemus. Illud etiam præceptum habeto, actori veræ causæ nunquam timendum esse, ne nimis sit in figuris sententiarum. Si enim fieri possit, ut omnes ad aliquam utilitatem figurentur, non vitandum.

Aquil. p. 22.

Sereptolyton.

Huius figuræ pauci admodum meminere: Notatur a Scholiaste Aristidis apud Photium in Aristidis Panathenaico. Innuit esse figuram, quæ ex reciprocis constet magna varietate inter se contextis. Cuius est ut iustis fortior, si fortibus æquior, aut potius iustis omnino iustior, & violentis omnibus potetior.

vide dno. tium p. 615.

Ἰὺς μὲν τὰ ἰσχυρὰ καὶ μόντων ὀχυρωτέρων, Ἰὺς ἰσχυρὰ δυνάμεις ἐχόντων ὀχυρωτέρων. Μάλα μὲν Ἰὺς μὲν τὰ δίκαια καὶ μόντων ἀδικητέρων εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιον ἵσχυρὰ. Ἰὺς ἰσχυρὰ τὸ δίκαιον δυνάμει ἰσχυρὰ εἰς τὸ δίκαιον, ἐστὶ ἀμφοὶ τὰ γένη διὰ ἀμφοῖν ἰσχυρὰ.

Subiectio in prolepsis, & procatalsis.

Sycenasis.

Hoc schema docet diuersas res coniungere, & communi opinioni cum ratione aduersari, & habet magnam vim vel ex laude vitium, vel ex vitio laudem exprimentendi. Hyperidis. Nam hominis avari, atque avari vnum atque idem vitium est. Vterque enim nescit vitium, atque vsique pecunia dedecori est. Quæ.

Paul. p. 2.

Hyperid.

ec.